

Opgave med Skat paa den ene eller den anden Maade. Resultatet vilde jo ikke blive andet, end at man fordyrede disse Varer for Befolkningen, og jeg synes, at det er unaturligt at ville gøre det. Derfor er jeg glad ved, at man oppe i Landstinget har været enig i at give Forslaget den Affattelse, som det har faaet, og jeg vil haabe, at der ikke sker nogen Forandring paa dette Punkt.

Saa fremhævede det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen), at Københavns Kommune ejede store Grundarealer, og mente, at det var naturligt, at den kom til at betale en Ejendomsskyld af disse Arealer. Det vil København imidlertid ogsaa komme til, ligesom enhver anden Købstad, der ejer Arealer paa samme Maade. Der skal nemlig betales Ejendomsskyld af Arealer, der bruges til Landbrug, til Havebrug og til Skovbrug. Nu er det ganske vist ikke ret meget af de Arealer, der ligger omkring København, der bruges til Skovbrug, det meste bruges til Havebrug og Landbrug, og vi ville som Følge heraf komme til at betale Ejendomsskyld af dette, og det samme vil være Tilfældet med andre Købstæder, der eje Jordejendomme. Men dernæst mente det ærede Medlem, at det maatte blive ret store Summer, som man maatte komme til at betale, og anførte til Støtte herfor en Artikel, som for et Par Aars Tid siden skal have staaet i „Berlingske Tidende“, hvor en Overretssagfører havde fremhævet, at Københavns Kommune stillede sin Status slettere, end den i Virkeligheden var, ved ikke at opføre sine Ejendomme til den Værdi, de burde opføres til. Vedkommende Mand havde taget sit Udgangspunkt fra nogle Grundsalg, der havde fundet Sted, og havde lagt disse til Grund for sin Beregning af nogle af Københavns Kommunes Arealers Værdi. Derefter var han kommen til det Resultat, at de maatte være meget mere værd, end de vare opførte til. I Stedet for 43 Millioner, som de omhandlede Ejendomme vare opgjorte til, skulde de være 175 Mill. Kr. værd. Jeg mener nu, at man skal være noget varsom med at benytte en Mand som Autoritet, der maaske har en Interesse i at fremstille Forholdene, som de nu passe i hans Kram i Øjeblikket. Man kan ikke saadan pludselig lave om paa Værdierne. Hvorledes skal man bære sig ad med at bestemme en Ejendoms Værdi? Naar jeg skal til at opføre en Ejendom i min Status, maa jeg enten opføre den efter, hvad den har kostet mig at erhverve —

det er den ene Fremgangsmaade —, eller ogsaa maa jeg opføre den efter, hvad den giver mig i Indkomst, benyttet paa den Maade, hvorpaa jeg er i Stand til at benytte den. Jeg synes ikke, at man, naar man bærer sig fornuftig ad, ret vel kan opstille sin Status paa andre end en af disse to Maader. For Københavns Vedkommende har Status for Ejendommene gennemgaaende været opgjort paa den første Maade. Man har beregnet, hvad de staae Kommunen i efter de Udgifter, der ere anvendte til deres Erhvervelse og paa deres Forbedring. Det har man brugt som Basis for deres Værdi ved Opgørelse af Status. Selvfølgelig kan der komme en Gevinst for Grundejendommenes Vedkommende, naar man realiserer dem, men man kan ikke beregne den samlede Værdi af hele Ejendommen paa den Maade, at man multiplicerer det samlede Areal med den Pris, man maaske har faaet for et lille Stykke af Ejendommen. Hvis man tænker sig, at en Mand ejer 100 Tdr. Land, som han har betalt med 1,000 Kr. pr. Td. Land, vil denne Ejendom være 100,000 Kr. værd. Det er den Pris, den staaer ham i, og det er denne Pris, han maa lægge til Grund ved sin Statusopgørelse. Sælger han nu 500 Kvadratalen til 1 Kr. pr. Kvadratalen, vilde man saa kunne sige, at hans samlede Areal, hvis han skulde opgøre sin Status, pludselig vilde være 1,400,000 Kr. eller korrekt 1,399,500 Kr. værd? Det vilde man sikkert finde var en ravgal Maade at opgøre Status paa. Man vil sige: Det kan godt være, at den Jord, hvis den kan sælges i Morgen til den Pris, er det værd, men man kan virkelig ikke opgøre det i sin Status som en Værdi, man har, førend man har faaet den ind. Omvendt kan denne Mand med de 100 Tdr. Land, som han har givet 100,000 Kr. for, hvis han er saa heldig at leje dette Areal ud til en Pris af f. Eks. 100 Kr. pr. Td. Land — naar jeg nævner denne Pris, er det, fordi det er den højeste Pris, København faar for sine Jorder til Dyrkningslodder, naar de dyrkes af Gartnere — kunne opgøre disse 100 Tdr. Land til en Værdi af 250,000 Kr., uanset at de kun have kostet ham 100,000 Kr. Men lige saa lidt som f. Eks. det ærede Medlem for Vestervig, hvis han af sin Ejendom her i Nærheden af København har solgt et Stykke til Byggegrund til en Pris af 2, 3, 4 Kr. pr. Kvadratalen, kunde overføre den Værdi paa den samlede Ejendom, lige saa urimeligt vilde det være, hvis København vilde foretage et saadant Eksperiment at